

של מלאך היפות, הרג את אחיו, והוא בצדו, וממנו כל המודרים הרעים ומייקים ושדים ורוחות באים לעולם.

אמר רבי יוסי, קין - קין של מודרים רעים שבאו מצד הטעמה לעולם. ואמר כך הביאו קרבן. זה הקريب מצד שלו, וזה הקريب מצד שלו. וזה שכתבו ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ וגגו. רבי שמעון אמר, ויהי מקץ ימים, מה זה מקץ ימים? וזה קץ כלבשר. ומהו זה? מלאך היפות. ורקין מאותו קץ ימים הביא קרבן. וrokes שאמיר מקץ ימים ולא אמר מקץ ימים. ולכן כתוב בדוריאל (דניאל יט) ואטה לך לאקץ ותנוים ותעמד לאגרלה. אמר לו, לך הימים או לך הימין? אמר לו, לך הימין. ורקין הביא מקץ הימים.

ויבא קין מפרי הארץ, כמו שנאמר ומפרי הארץ. אמר רבי אלעזר, מפרי הארץ, כמו שנאמר (ישעה^ט) אויל לרשע רע כי גמול ידיו וגגו (כפי מועליהם האכל). פרי מועליהם יכלו - וזה מלאך היפות. עשה לו - שנשכח עליהם וירפק בהם להרג אותם ולטמא אותם. ועל זה קין הקريب מצדו. והבב הביא גם הוא מבקרים - לרבות הצד העלוני שבא מצד הקרקע (מצד קחש), ולכן וישע ה' אל הכל ואל מנחותו ואל קין ואל מנחותו לא שעה. לא קבל אותם (אלה) המקדש ברוך הוא. ולכן ויחר לקין מאר ויפלו פניו. שהרי לא התקבלו פניו, אולם פנים של צדו, וקיבל את הצד. ולכן כתוב ויהי בהיותם בשדה. בשדה זו האשה, כמו שאמר (דברים כט) כי בשדה מצאה. ורקין קנא על הנזקה יתרה שנולדה עם הכל,

דאיו חוויא בישא. (והבל בראש דראט) הוה. ובגין דקון אתה מפטרא דמלאך היפות קטיל ליה לאחוי. והויא בסטרא דיליה. ומניה כל מדוריין בישין ומזיקין ושדין ורוחין אתין לעלם.

אמר רבי יוסי, קין, קין דמדוריין בישין דאתו מפטרא דמסאבא לעלם. ולכתר איתיאו קרבנה. דא אקריב מפטרא דיליה ודא אקריב מפטרא דיליה. הדא הוא דכתיב ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי הארץ וגגו. רבי שמעון אמר ויהי מקץ ימים, מאי מקץ ימים, דא הוא קץ כלבשר. ומאן אייהו דא מלאך היפות. ורקין מההוא קץ ימים איהם דקאמיר מקץ ימים ולא אמר מקץ ימים. ובגין כה כתוב בדוריאל (דניאל יט) ואטה לך לאקץ ותנוים ותעמד לאגרלה. אמר ליה לך הימים או לך הימין. אמר ליה לך הימין. ורקין מקץ הימים איתי. (דף נד ע"ב)

יבא קין מפרי הארץ. כמה דעת אמר ומפרי הארץ. אמר רבי אלעזר מפרי הארץ כמה דעת אמר (ישעה^ט) אויל לרשע רע כי גמול ידיו וגגו. (כפי מועליהם יכלו. ר' נטול ודיו דא מלאך היפות. מועליהם יכלו דא מלאך היפות יכלו) (נ"א נטול ודיו דא מלאך היפות. עלייהו ויתדק בהוא לקטלא לו זולסאבא לון. ועל דא קין אקריב מפטרא דיליה.

ויחבל הביא גם הוא ממכורות לאסגאה סטרא עלאה דעתיא מפטרא קדוישתא (ר"א מפטרא קדוישא). ובגini כה ויישע כי אל הבל ואל מנחותו ואל קין ואל מנחותו לא שעה. לא קבל כל (לון) (ר"א לה) קדשא בריך הוא. ועל דא ויחר לך קין מאר. ויפלו פניו דהא לא אהקבילו אנטפו, אונן אנטפין